

Júlí 1979

44

Fréttabréf

Kjararannsóknarnefndar

Útgefandi:
Kjararannsóknarnefnd
Skólavörðustíg 12.
Ábm. Þorsteinn Pálsson.
Fjöлritun: Fjölberg s/f

F R É T T A B R É F

44

Kjararannsóknarnefnd er
þannig skipuð í júlí 1979.

Eðvarð Sigurðsson
Guðmundur H. Garðarsson
Haukur Björnsson
Július Kr. Valdimarsson
Snorri Jónsson
Þorsteinn Pálsson (formaður)

<u>Efnisyfirlit:</u>	Bls.
1. Tímakaup og vinnutími verkafólks, iðnaðarmanna og verslunarmenn í Reykjavík og nágrenni á 1. ársfjórðungi 1979.	3
2. Töflur um tímakaup og vinnutíma verkafólks, iðnaðarmanna og verslunarmenna í Reykjavík og nágrenni á 1. ársfjórðungi 1979.	7
3. Tímakaup verkafólks og iðnaðarmanna í Reykjavík og nágrenni 1963 - 1979, verðlagsvisitölur og visitölur kaupmáttar.	12
4. Álögur á kauptaxta Iðju, hafnarverkamanna, fiskvinnslufólks, prentara og verslunarmanna 1. júlí 1979.	25
5. Vinnudeilur.	35
6. Skráð atvinnuleysi á Íslandi 1972 - 1979 og ársfjórðungsleg skráning atvinnulausra í Reykjavík 1929 - 1979.	37
7. Reglugerð um verðbætur á laun frá 1. júní 1979.	40
8. Nýr kjarasamningur.	44

<u>Linurit:</u>	
1.1 Hlutfallsleg skipting vinnutíma verkafólks og iðnaðarmanna á 1. ársfjórðungi 1979.	5
1.2 Ársfjórðungsmeðaltöl fyrir vikulegan fjölda vinnumistunda verkafólks og iðnaðarmanna 1975 - 1979.	6
3.1 Hlutfallslegar breytingar á tímakaupi í dagvinnu 1971 - 1979.	17
3.2 Hlutfallslegar breytingar meðaltímakaups 1971 - 1979.	18
3.3 Kaupmáttur tímakaups verkafólks og iðnaðarmanna í Reykjavík og nágrenni 1976 - 1979 m. v. visitölu framfærslukostnaðar.	22
3.4 Kaupmáttur greidds tímakaups verkafólks og iðnaðarmanna í Reykjavík og nágrenni 1976 - 1979 m. v. visitölu vörugreiddstu.	23
3.5 Ársmeðaltöl kaupmáttar greidds tímakaups verkafólks og iðnaðarmanna í Reykjavík og nágrenni 1972 - 1978.	24

Tímakaup og vinnutími verkafólks, iðnaðarmanna og verslunarmana í Reykjavík og nágrenni á 1. ársfjórðungi 1979.

A timabilinu frá 1. ársfjórðungi 1978 til 1. ársfjórðungs 1979 hækkuðu kauptaxtar verkamanna fimm sinnum.

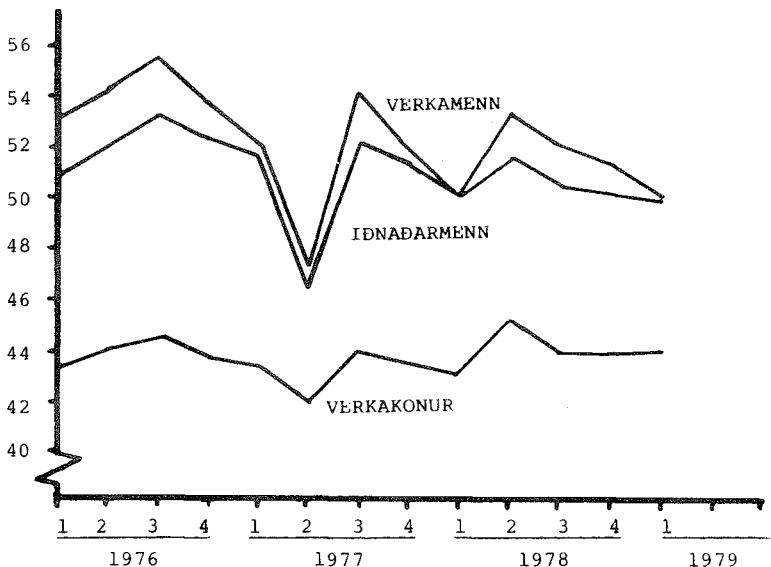
1. Þann 1. mars 1978 hækkuðu mánaðarlaun verkamanna um 6,93% eftir að áðurgildandi laun höfðu verið lækkuð um 1.590 kr. Hækjun þessi nam helmingi hækkunar verðbótavisitölu og verðbótaauka. Samkvæmt lögum nr. 3/1978 var frá 1. mars einnig greiddur verðbótaviðauki sem fór lækkandi eftir því sem heildarlaun hækkuð og féll niður við kr. 169.000 heildarmánaðarlaun. Tekjuáhrif almennra verðbóta og verðbótaviðauka frá 1. mars 1978 voru áætluð 6% hjá verkamönnum.
2. Þann 1. júní 1978 hækkuðu laun verkafólks um 6,4% vegna almennra verðbóta. Við þá hækjun bættist grunnkaupshækkun kr. 5.000 á mánuði, sem gerði kr. 5.603 með verðbótum. Ofan á mánaðarlaun þannig reiknuð var síðan greiddur verðbótaviðauki skv. lögum nr. 3/1978 og 63/1978. Hækjun dagvinnulauna verkamanna var alls talin um 22,5% frá 1. júní 1978. Tekjuáhrif voru nokkrum minni eða um 18%, þar sem verðbótaviðauki lagðist ekki á yfirvinnu- og vaktavinnuálög.
3. Þann 1. september 1978 hækkuðu grunnlaun um kr. 4.000 á mánuði, eða alls kr. 4.992 með verðbótum. Frá sama tíma fóllu úr gildi lög nr. 3/1978 og 63/1978 og var greiðslu verðbótaviðauka því hætt, en greiðsla verðbóta miðað við óskerta verðbótavisitölu, 142,29 stig, sem gilt hefði frá 1. júní ef ekki hefði komið til fyrnlefndrar lagasetningar. Þeirri hækjun verðbóta sem að ó-breyttu hefði orðið 1. september var hins vegar eytt með niðurfærslu verðlags, sem fólst í auknum niðurgreiðslum og niðurfelli-ingu söluskatts á matvörum, sbr. lög nr. 96 frá 8. sept. 1978. Í þessum lögum er einnig ákvæði um að hámark (þak) verðbóta á mánaðarlaun fyrir dagvinnu skuli frá 1. september miðast við laun sem voru kr. 200.000 miðað við verðbótavisitölu þá er gilti 1. desember 1977. Tekjuáhrif launabreytinganna 1. september 1978 eru áætluð 7,6% hjá verkamönnum, 5,7% hjá verkakonum og 11,1 hjá iðnaðarmönnum, öðrum en ákvædisvinnumönnum.
4. Þann 1. desember komu 6,12% verðbætur á laun lægri en 262.605 (þakið). Þau laun sem voru yfir þessum mörkum hækkuðu um kr. 16.075.

Tafla 1.4 sýnir meðaltöl vikulegra greiddra stunda verkafólks og iðnaðarmanna. Af töflunni kemur fram að á 1. ársfjórðungi 1979 var vinnutími verkamanna að meðaltali 49.8 stundir á viku. Hjá verkakonum var sambærileg tala 43.8 stundir og 49.6 stundir hjá iðnaðarmönnum. Lítillsháttar stytting hefur orðið á vinnutíma verka- og iðnaðarmanna frá 1. ársfjórðungi 1978 eða sem nemur 0.2 stundum hjá verkamönnum og 0.4 stundum hjá iðnaðarmönnum. Vinnutími þessarra hópa hefur ekki orðið styttri á 1. ársfjórðungi frá 1974 er þessar mælingar hófust. Vinnutími verkakvenna lengist nokkuð frá fyrra ári eða um 0.8 stundir. Samanveginn vinnutími þessara þriggja hópa var á 1. ársfj. 48.7 stundir, sem er mjög svipaður vinnutími og á sama tima 1978, en allmiklu styttri en næstu ár þar á undan.

Ársfjórðungsmeðaltöl fyrir vikulegan fjölda vinnustunda verkafólks og iðnaðarmanna 1976-1979.

Línurit 1.2

Klst.

Tafla 2.2Vinnutímatafla - 1. ársfj. 1979.Verkamenn

	Vog	Dvt.	Evt.	Nvt.	Meðal-vinnust.
	1.	2.	3.	4.	5.
<u>Alm. verkamannav.</u>					
Fiskvinna	6	40.0	6.4	10.8	57.2
Hafnarvinna	19	40.0	4.0	3.6	47.6
Pakkhúsvinna	7	40.0	4.6	3.6	48.2
Lyftaravinna	2	40.0	4.4	3.4	47.8
Byggingarvinna	25	40.0	7.1	1.3	48.4
Afgreiðslustörf	11	40.0	2.1	6.5	48.6
Bæjarvinna	11	40.0	8.4	3.9	52.3
Verksmiðjuvinna	10	40.0	4.0	4.0	48.0
Slippvinna	2	40.0	6.7	5.3	52.0
Ýmis alm. vinna	7	40.0	6.5	3.8	50.3
Vegið meðaltal	100	40.0	5.5	3.9	49.4
<u>Aðstoð v/fagvinnu</u>					
Málmsmiðar	35	40.0	6.1	5.6	51.7
Trésmiðar	38	40.0	5.7	0.8	46.5
Bifr.sm.og viðg.	27	40.0	5.1	5.6	50.7
Vegið meðaltal	100	40.0	5.7	3.8	49.5
<u>Vélstjórn</u>					
Bilstjórar	80	40.0	4.9	6.7	51.6
Ýtu-og kranastj.	20	40.0	7.8	7.3	55.1
Vegið meðaltal	100	40.0	5.5	6.8	52.3
<u>Samanvegið</u>					
Alm. verkamannav.	71	40.0	5.5	3.9	49.4
Aðstoð v/fagvinnu	14	40.0	5.7	3.8	49.5
Vélstjórn	15	40.0	5.5	6.8	52.3
	100	40.0	5.5	4.3	49.8

Tafla 2.3Iðnaðarmenn

	Heildar- vinnust. þús.	Tímak. i dagv. kr.	Helgid. álag kr.	Eftirv. álag kr.	Næturv. álag kr.	Meðal- tímak. kr.
<u>Tímavinna</u>	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Skipasm.og viðg.	21	3	1666	63	76	138
Málmsmiðar	89	25	1441	47	88	121
Trésmiðar	32	10	1496	55	86	57
Húsgagnagerð	18	16	1503	61	54	13
Flugvirkjun*	.	2	2044	32	64	235
Bifr.sm.og viðg.	33	17	1706	70	68	72
Rafvirkjun	29	10	1502	52	91	149
Bökunarvinna	9	4	1389	44	57	134
Prentun og bókag.	28	13	1702	66	-	265
Vegið meðaltal	259	100	1558	57	66	114
						1794

Tafla 2.4Iðnaðarmenn

	Vog	Dvt.	Evt.	Nvt.	Meðal- vinnust.
	1.	2.	3.	4.	5.
Skipasm.og viðg.	3	40.0	4.9	4.9	49.8
Málmsmiðar	25	40.0	6.8	5.5	52.3
Trésmiðar	10	40.0	6.5	2.5	49.0
Húsgagnagerð	16	40.0	4.9	0.2	45.1
Flugvirkjun*	2	40.0	2.6	6.9	49.5
Bifr.sm.og viðg.	17	40.0	3.9	2.0	45.9
Rafvirkjun	10	40.0	6.2	6.7	52.9
Bökunarvinna	4	40.0	4.4	15.9	60.3
Prentun og bókag.	13	40.0	-	9.2	49.2
Vegið meðaltal	100	40.0	4.8	4.8	49.6

* Aætlað.

Tímakaup - Kaupmáttur.

Töflur 3.1, 3.2 og 3.3 sýna greitt tímakaup verkamanna, verkakvenna og iðnaðarmanna samkvæmt úrtaki Kjararannsóknarnefndar, allar tölur eru án orlofs.

Tafla 3.4 sýnir visitölu framfærslukostnaðar og visitölu vöru og þjónustu. Ársmeðaltal 1971 er sett = 100.

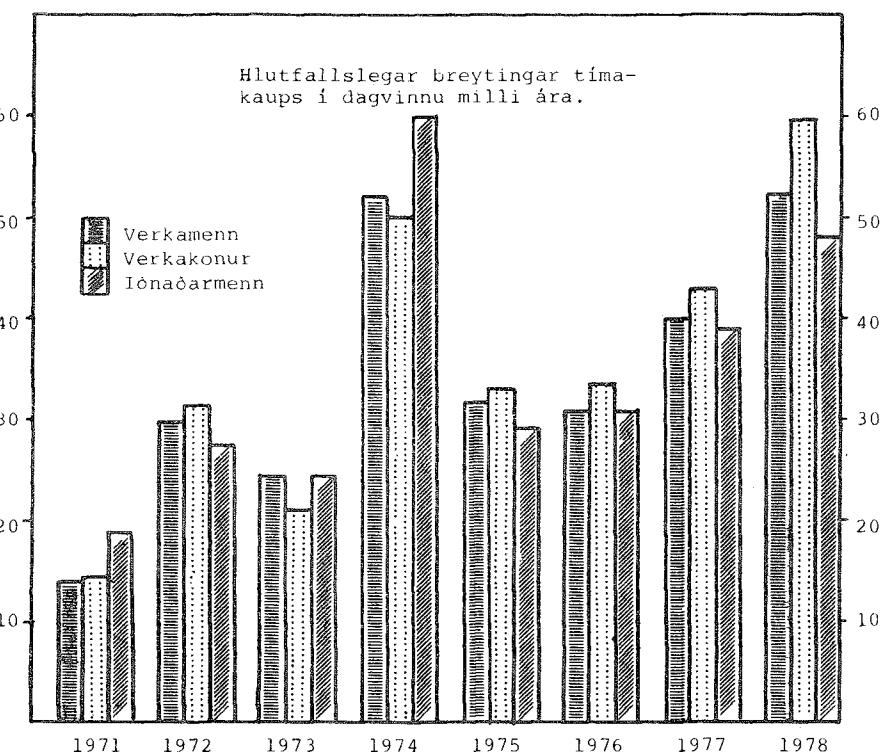
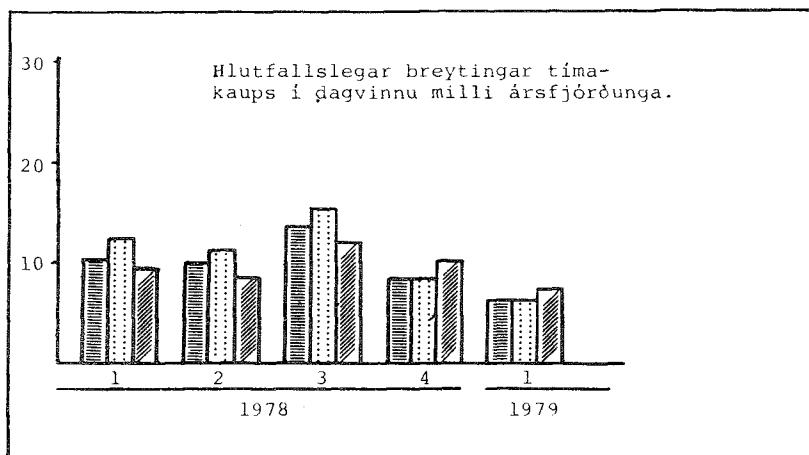
Töflur 3.5, 3.6 og 3.7 sýna kaupmátt greidds tímakaups verkamanna, verkakvenna og iðnaðarmanna miðað við visitölu framfærslukostnaðar annars vegar og visitölu vöru og þjónustu hins vegar.

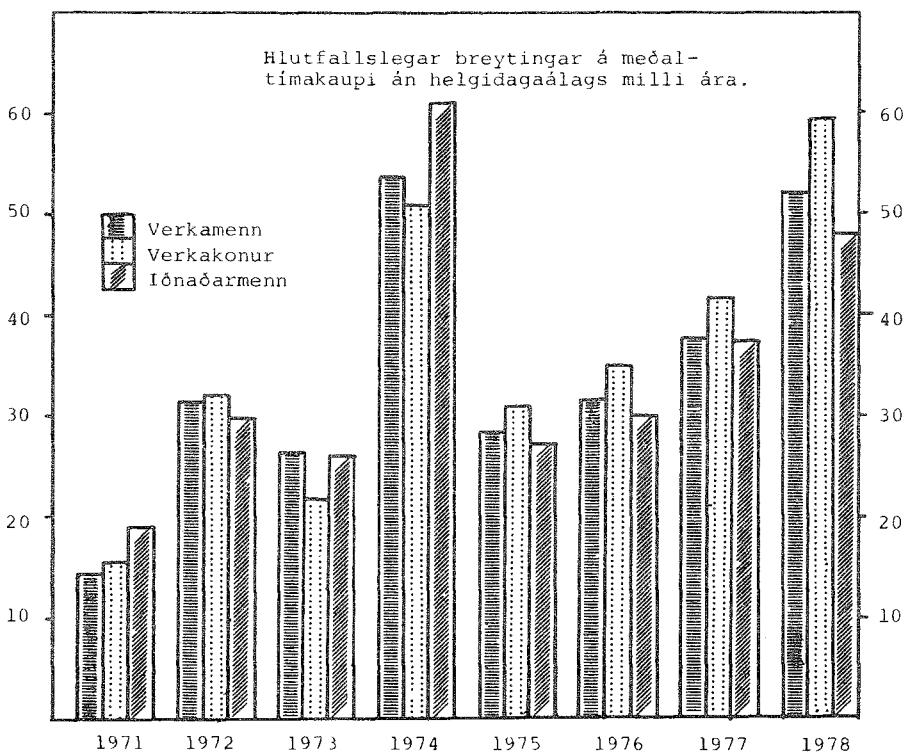
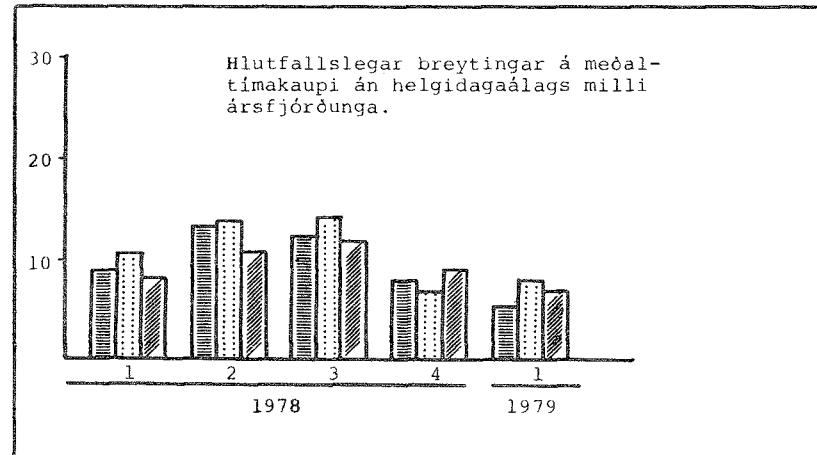
Vegna samanburðar á kaupmætti fyrir og eftir 1. ársfj. 1972 skal það undirstrikað, að hér er um að ræða kaupmátt tímakaups og virkar því vinnutímastyttingin til hakkunar, sem ekki hefði verið ef miðað hefði verið við vikuau.

Eins og töflur 3.5, 3.6 og 3.7 sýna, hafa orðið miklar sveiflur í kaupmætti á liðnum árum. Kaupmáttur tímakaups verkamanna óx á árinu 1972 um 17.4% miðað við visitölu framfærslukostnaðar, en verulegur hluti þessarar kaupmáttaraukningar eða 10.5% var til kominn vegna vinnutímastyttingarinnar 1/1 1972. Á árinu 1973 hélst kaupmáttur svipaður og á árinu 1972, en náði hámarki á fyrri hluta ársins 1974. Kaupmáttur greidds tímakaups lækkaði síðan verulega á árinu 1975 og enn nokkuð á árinu 1976. Í kjölfar kjarasamninga frá 22. júni 1977 jókst kaupmáttur tímakaups verulega og meðalikaupmáttur tímakaups var það ár sá hæsti sem mælst hafði eftir 1974.

Kaupmáttur greidds tímakaups á árinu 1978 er sá hæsti sem mælst hefur hjá verkakonum frá því pessar mælingar hófust, hins vegar hefur hann einu sinni, árið 1974, orðið heldur hærri hjá verkamönum og iðnaðarmönum.

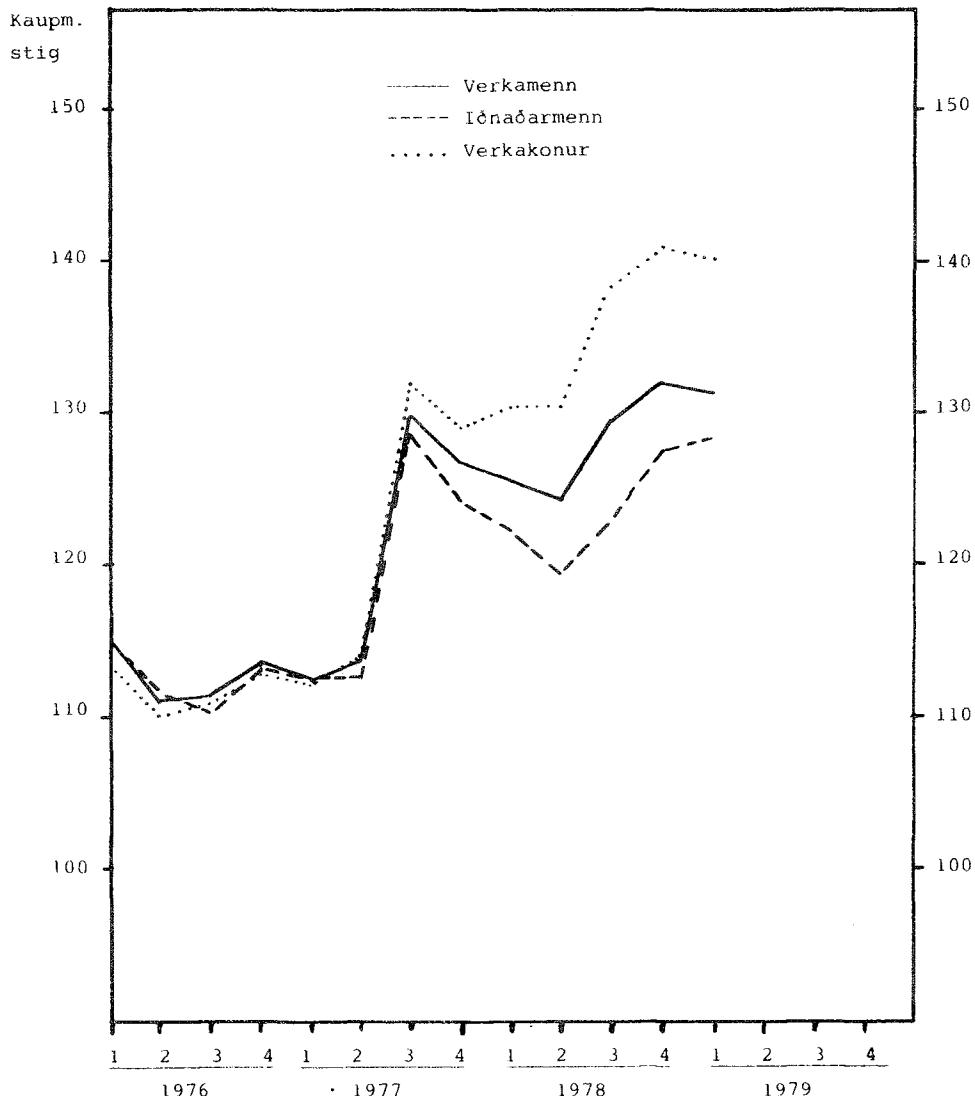
A 1. ársfjórðungi 1979 hækkaði visitala framfærslukostnaðar um 6.8% frá 4. ársfjórðungi 1978, en visitala vöru og þjónustu um 6.7%. Á sama tíma hækkaði greitt tímakaup verkamanna um 6.3%, iðnaðarmanna um 7.5% og verkakvenna um 6.2%. Kaupmáttur greidds tímakaups helst því svipaður og á 4. ársfjórðungi 1978, eykst lítilsháttar hjá iðnaðarmönum en lækkar lítið eitt hjá verkamönum og verkakonum.

Kaupmáttur greidds tímakaups
 Miðað við visitölu framfærslukostnaðar
 1971 = 100

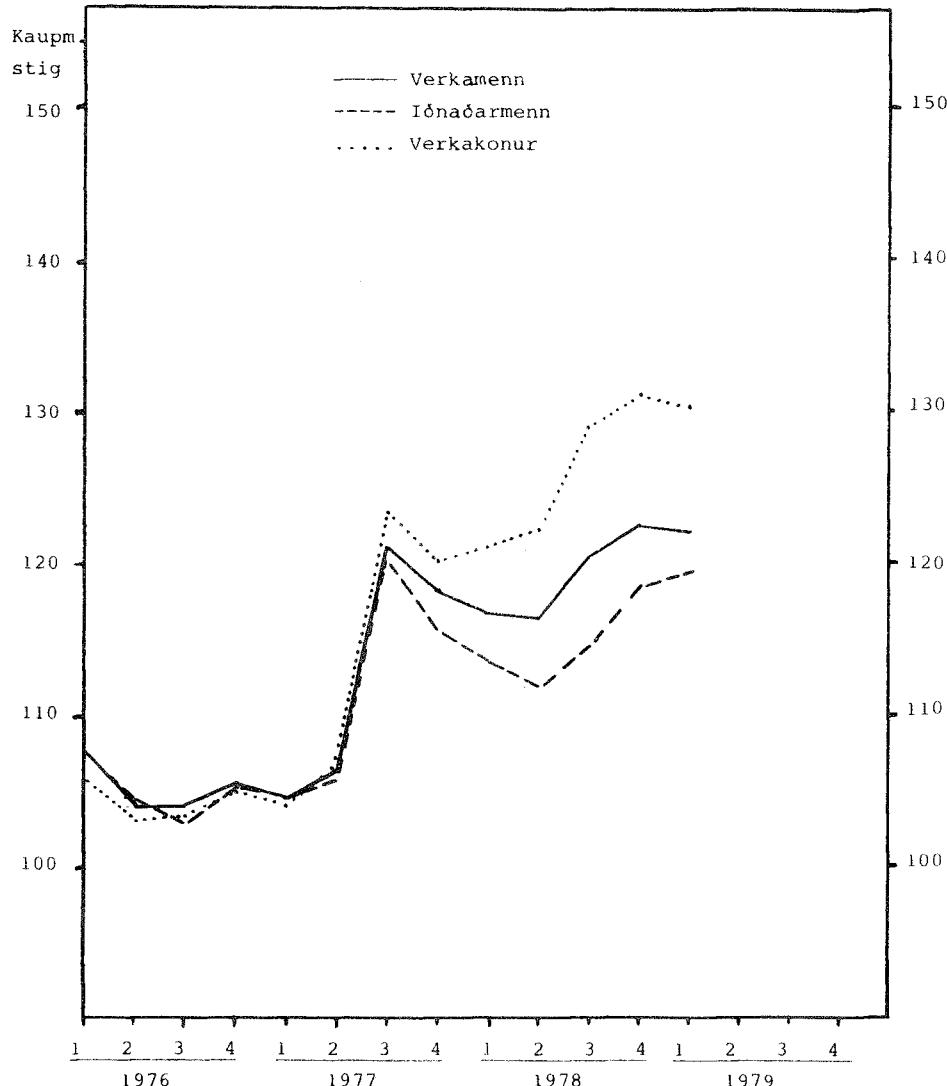
Linurit 3.3.

Sjá töflur 3.5, 3.6 og 3.7

Kaupmáttur greidds tímakaups
 Miðað við visitölu vöru og þjónustu.
 1971 = 100

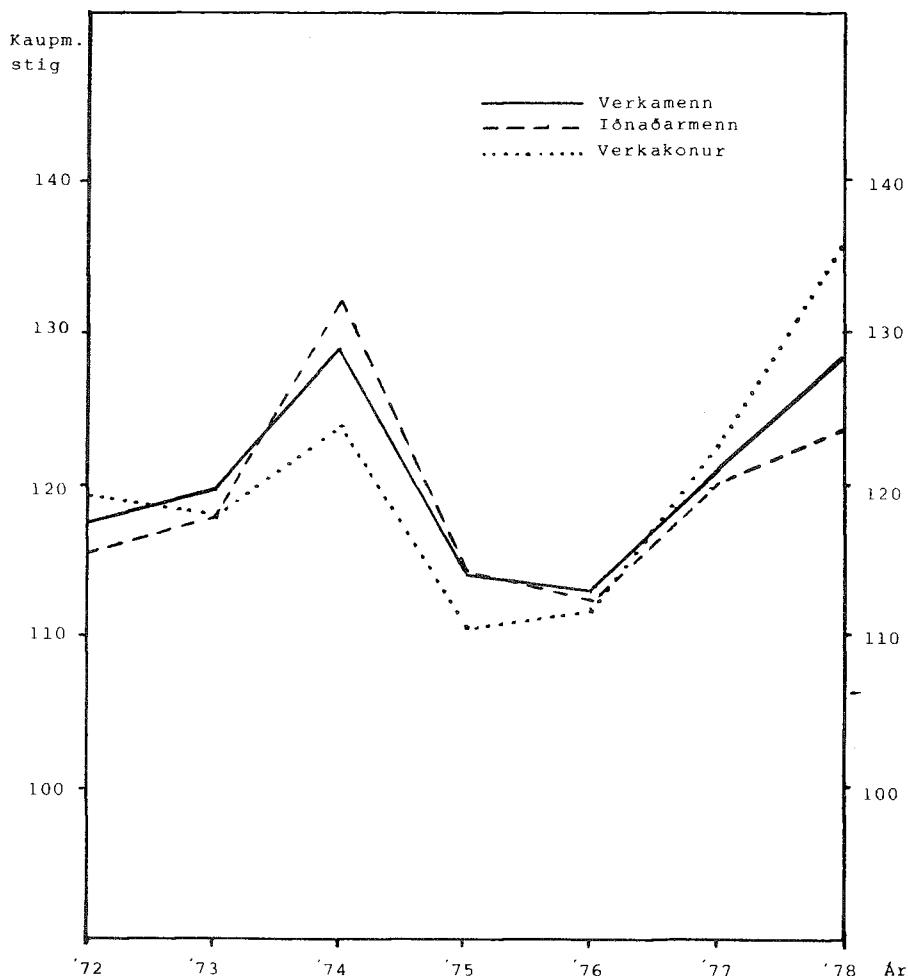
Linurit 3.4

Sjá töflur 3.5, 3.6 og 3.7.

Kaupmáttur greidds timakaups.
Ársmeðaltöl
 Miðað við visitölu frampærslukostnaðar.
 1971 = 100

Línurit 3.5

Launatengd gjöld og launa-
kostnaður á virka vinnustund.

I Óbeinn launakostnaður.

I fréttabréfum Kjararannsóknarnefndar hefur árlega verið leitast við að gefa yfirlit um ýmis launatengd gjöld og annan óbeinan kostnað sem atvinnurekendum ber að greiða til viðbótar beinum launagreiðslum. Síðasta yfirlit af þessu tagi birtist í 40. fréttabréfi nefndarinnar.

Að þessu sinni er framsetning efnisins með nokkuð öðrum hætti en verið hefur. Til þessa hefur einungis verið lögð áhersla á útreikning heildarkostnaðar á virka vinnustund. Gallinn við þetta hefur verið sá, að ekki hefur verið unnt að svara því hver sá kostnaður er sem vinnuveitanda ber að greiða umfram tiltekið timakaup. Sé launakostnaðurinn gerður upp með það fyrir augum að svara þessari spurningu er tiltölulega einfalt að reikna út kostnað við hverja virka vinnustund eins og gert hefur verið á undanförnum árum.

Til viðmiðunar í þessum útreikningum eru lagðir til grundvallar nokkrir algengir kauptaxtar, en þeir eru:

Iðjutaxti, (2. flokkur) eftir 2 ár.

Hafnarvinnutaxti (3. taxti) eftir 1 ár með 5% álagi.

Taxti fiskvinnslufólks (3. taxti) eftir 1 ár.

Prentvinnutaxti fyrir almenna prentun, handsetningu prentverks o.fl.

Taxti afgreiðslufólks með grunnskóla- eða gagnfræðapróf eftir 2ja ára starf (4. flokkur).

Taxti skrifstofufólks sem lokið hefur prófi á viðskiptasviði á menntaskólastigi eftir 4. ára starf. (5. flokkur).

Taxtakaupið er miðað við 1. júlí 1979.

1. Kauptaxtar

Iðja II flokkur Iðju, félags verksmiðjufólks í Reykjavík, Hafnarfirði og Akureyri er. 1. júlí 1979 1159 kr. á greidda vinnustund eftir 2 ára starf.

Hafnar- Hafnarvinna greiðist eftir taxta Verkamannafélagsins
verkamenn Dagsbrúnar sem er 1. júlí 1979 1142 kr. á klst. eftir 1 árs starf. Að meðtoldu almennu hafnarvinnuálagi 5% kr. 1199.

Fisk- Almenn fiskvinna er í 3. taxta kaupgjaldsskrár verka-
vinnslu- mannafélagsins Dagsbrúnar og er 1. júlí 1979 1142 kr.
fólk eftir 1 árs starf.

Prentarar Almenn prentun, vinna handsetjara o. fl. eftir 1 ár
er 1. júlí 1979 kr. 1329 á greiðslustund.

Afgr. Fjórði flokkur eftir 2 ár er kr. 1279 1. júlí 1979.
fólk

Skrif- Fimmti flokkur eftir 4 ár er 1477 kr. á klst. 1. júlí
stofufólk 1979.

2. Veikindakaup.

Um launagreiðslur í veikinda- og slysatilfellum fer
eftir lögum nr. 19/1979, nema launþegi eigi betri rétt
samkvæmt ákvæðum kjarasamnings. Lög þessi mæla svo
fyrir, að á fyrsta starfsári hjá sama atvinnurekanda
skuli vercafólk einskis missa í launum í two daga fyrir
hvern unnninn mánuð, forfallist það vegna veikinda.

Eftir 1 ár samfellt hjá sama atvinnurekanda heldur
vercafólk óskertum launum í 1 mánuð í veikindatilvikum.
Eftir þriggja ára samfellt starf bætist við þetta 1 mánuður á dagvinnulaunum og annar mánuður til eftir fimm
ára samfellda ráðningu hjá sama atvinnurekanda.

Iðja Samkvæmt lögum. Áætlað 3.5% á laun.

Fisk- Samkvæmt lögum. Áætlað 3.5% á laun.

vinnslu

fólk og

hafnar-

verkamenn

Prentarar Prentarar eiga nokkru rýmri rétt til launa í veikinda-
tilfellum en lög kveða á um. Áætlað 4.0% á laun.

Versl. og A rýmri rétt en felst í lögum nr. 19/1979. Áætlað

skrif- 3.1% á laun.

stofufólk

Versl.og Kona í verslunarmannafélagi, sem hefur unnið hjá sama
skrif- vinnuveitanda í eitt ár á rétt á óskertu kaipi í 12
stofufólk virka daga er hún er fjarverandi vegna barnsburðar.

Kostnaður vinnuveitanda vegna þessa er áætlaður og
gert ráð fyrir því að kvenfólk sem starfar að versl-
unarstörfum sé að meðaltali jafn frjósamt og aðrar
konur í landinu og að 58.8% félaga í LiV eigi rétt til
fæðingarstyrks að meðaltali að 3/4 hlutum:
 $12/302 \cdot 0.026 \cdot 0.588 \cdot 3/4 = 0.05\%$ daglauna.

5. Orlof. Orlof er almennt 24 virkir dagar á ári (laugardagar
taldir virkir). Iðjufólk fær 25 daga orlof eftir 10
ára starf hjá sama iðnfyrtírteki og 27 daga eftir 15
ára starf. Prentarar fá 25 daga orlof á ári (samning-
ar 9. maí 1974) og 28 daga eftir 12 ára starf í iðninni.
Verslunarmenn fá 27 daga orlof eftir 10 ára starf hjá
sama vinnuveitenda. Til einföldunar er hér aðeins
reiknað með 8.75% orlofi á laun prentara og 8.33%
orlof á laun annarra.

7. Sjúkrasjóður.

Iðgjöld atvinnurekenda til sjúkrasjóða nema að lágmargki
1% af útborguðu kaipi skv. lögum 19/1979.

8. Orlofsheimilasjóður.

Atvinnurekendur greiða 0.25% af öllu kaipi til orlofs-
heimilasjóða verkalyðsfélaga. Auk þess greiða iðn-
rekendur (vegna Iðjufólks) önnur 0.25% til eigin orlofs-
sjóðs. Samsvarandi regla gildir hjá vinnuveitendum
verslunar- og skrifstofufólks þar sem 0.25% launa greið-
ast til Félagsheimilasjóðs.

9. Lifeyrissjóður.

Greiðsla atvinnurekanda til lifeyrissjóðs er 6% af út-
borguðu dagvinnukaipi skv. samningi samninganefndar ASÍ
og samtaka vinnuveitenda dags. 19. maí 1969.

10. Slysatrygging I.

Í kjarasamningum í des. 1971 var samið um að atvinnu-
rekendur skyldu tryggja starfsfólk fyrir dauða eða

varanlegri örorku af völdum slyss í starfi eða á eðli-legri leið milli heimilis og vinnustaðar. Í kjara-samningum í júni 1977 var ennfremur samið um að greidd-ir skyldu dagpeningar í slysatilfelli.

Iðja Flest Iðjufólk er í 4. flokki = 195 kr. á viku.

Hafnar-verkamenn Eru flestir í 9. flokki = 398 á viku.

Fisk-vinnslu Er í 3. flokki sem er 137 kr. á viku eða í 5. flokki sem er 213 kr. á viku. Áætlað 150 kr. á viku.

fólk

Afgr. fólk Er flest í 2. flokki sem er kr. 102 á viku.

Skrif-stofufólk Er í 1. flokki = 72 kr. á viku.

Prentarar Eru í 3., 4. eða 5. flokki, áætlað 177 kr. á viku.

11. Atvinnuleysistryggingarsjóður.

Vikugjald atvinnurekenda til sjóðsins samkvæmt 5. gr. laga um atvinnuleysistryggingar er kr. 300.

12. Lifeyristryggingar.

Lifeyristryggingar taka til ellilifeyris, örorkulífeyris, makabóta, barnalifeyris, mæðralauna, ekkjubóta og ekkjulifeyris. Samkvæmt 20. gr. laga um almannatryggingar skulu atvinnurekendur bera 14% af útgjöldum lifeyristrygginganna. Iðgjald fyrir árið 1979 hefur verið ákveðið 2% af launum eins og þau eru skilgreind í 25. gr. laga um almannatryggingar.

13. Slysatrygging II.

Um slysatryggingu II gilda ákvæði IV kafla, 27. - 39. gr. laga um almannatryggingar. Slysatryggingar þessar taka til slysa við vinnu, iðnnám, björgunarstörf og stjórn aflvéla og ökutækja. Útgjöld slysatrygginga skulu borin af atvinnurekendum. Iðgjald reiknast af sama stofni og lifeyristryggingagjald og er fyrir árið 1979 0.352% af launum.

14. Launaskattur.

Um launaskatt gilda lög nr. 14/1965. Launaskattur er

nú 3.5% af launum. Undanskilin eru laun vegna starfa við búrekstur og laun sjómanna á fiskiskipum.

15. Iðnaðargjald.

Iðnaðargjald er 0.2% á allar launagreiðslur iðnfyrirtækja skv. lögum nr. 64/1965 um rannsóknir í þágu atvinnuveganna.

16. Félagsgjald atvinnureknda.

Iðja Gjald til Félags ísl. iðnreknda er 1.0% af dagvinnukaupi.

Hafnarverkamenn Gjald til VSI er 0.8% af gr. launum hjá þeim sem beina sambandinu.

og fisk-

vinnslu-

fólk

Prentarar Gjald til Félags ísl. prentiðnaðarins er 0.6% af útborguðu kaupi og að auki kr. 68.000 á hvert fyrirtæki. Áætlað samtals 0.68% af launum.

Afgr.og skrif- Áætlað 0.6% af launum.

stofufólk

17. Iðnláanasjóðsgjald.

Iðnláanasjóðsgjald er nú 0.6% á öll gjöld iðnfyrirtækja nema söluskatt, aðstöðugjald og eignaskatt skv. lögum nr. 45 3. apríl 1963 um Iðnláanasjóð.

18. Aðstöðugjald.

Aðstöðugjald leggst á sama stofn og Iðnláanasjóðsgjald.

Iðja og prentarar Aðstöðugjald er 1% á gjöld iðnfyrirtækja.

Hafnarverkamenn Aðstöðugjald er 1.3% á öll gjöld við hafnarvinnu og vörufreiðslu, nema á vinnu um borð í skipi 0.65%. Áætlað að meðaltali 1.1%.

Fiskvinnslu Aðstöðugjald er 0.5% á öll gjöld fyrirtækja í fiskvinnslu.

fólk

Afgr.og skrif- Áætlað 1% af öllum gjöldum.

stofufólk

Tafla 4.1

Laun og launatengd gjöld.

	<u>Iðja</u> <u>kr.</u>	<u>Hafnar-</u> <u>verkam.</u> <u>kr.</u>	<u>Fiskv.</u> <u>fólk</u> <u>kr.</u>	<u>Prent-</u> <u>arar</u> <u>kr.</u>	<u>Afgr.</u> <u>fólk</u> <u>kr.</u>	<u>Skrifst.</u> <u>fólk</u> <u>kr.</u>
1. Dagvinnutaxti	1159.00	1199.00	1142.00	1329.00	1279.00	1477.00
2. Veikindagreiðslur	40.57	41.97	39.97	53.16	39.65	45.79
3. Slysagreiðslur	8.11	13.19	6.85	9.30	5.12	4.43
4. Fæðingarástyrkur kvenna	0.89	-	0.80	-	0.64	0.74
5. Orlof	100.67	104.47	99.10	121.75	110.32	127.28
6. Samtals	1309.24	1358.63	1288.72	1513.21	1434.73	1655.24
7. Sjúkrasjóður 1% af 6.	13.09	13.59	12.89	15.13	14.35	16.55
8. Orlofshemilasjóður	6.55	3.40	3.22	3.78	7.17	8.28
9. Lifeyrissj., 6% af 1.-4.	72.51	75.25	71.38	83.49	79.46	91.68
10. Slysatrygging I	4.88	9.95	3.75	4.43	2.55	1.80
11. Atvinnuleysisistr.sjóður	7.50	7.50	7.50	7.50	7.50	7.50
12. Lifeyristr. 2% af 6.	26.18	27.17	25.77	30.26	28.69	33.10
13. Slysatr.II, 0,352% af 6.	4.61	4.78	4.54	5.33	5.05	5.83
14. Launaskattur 3.5% af 6.	45.82	47.55	45.11	52.96	50.22	57.93
15. Iðnaðargjald 0.2% af 6.	2.62	-	-	3.03	-	-
16. Félagsgj. atv.rekenda	12.09	10.87	10.31	10.29	8.61	9.93
17. Iðnlánasjóðsgjald	9.04	-	-	10.38	-	-
18. Aðstöðugjald	15.05	17.15	7.37	17.29	16.38	18.88
19. LAUN OG LAUNATENGD GJÖLD	1529.17	1575.84	1480.56	1757.08	1654.71	1906.72

Óbeinn launakostnaður
sem hlutfall af taxta 31.9 31.4% 29.6% 32.2% 29.4% 29.1%

II Launakostnaður á virka vinnustund.1. Greiðslutími.

Dagvinnutími á viku er 40 klst. Í ári teljast 52.1767 vikur (365.237 dagar). Meðalfjöldi greiddra stunda í dagvinnu á ári er því $40 \cdot 52.1767 = 2087.07$ stundir.

2. Aukahelgidagar.

Greiðdir helgidagar sem hvorki falla á laugardaga eða sunnudaga eru eftirfarandi:

Nýársdagur (laugard.7 hv. ár, sunnud.7 hv. ár)	= 5/7
Skírdagur (sumardagurinn fyrsti 11 hv. ár)	= 10/11
Föstudagurinn langi	= 1
Annar í páskum (mánud.)	= 1
Sumardagurinn fyrsti (fimmtud.)	= 1
1. maí (laugard.7 hv. ár, sunnud.7 hv. ár)	= 5/7
Uppstigningardagur (fimmtud.)	= 1
Annar í hvitasunnu (mánud.)	= 1
17. júní (laugard.7 hv. ár, sunnud.7 hv. ár)	= 5/7
Aðfangadagur jóla (hálfur laugard.7 hv. ár, sunnud.7 hv. ár)	= 5/14
Jóladagur (laugard.7 hv. ár, sunnud.7 hv. ár)	= 5/7
Annar jólad. (laugard.7 hv. ár, sunnud.7 hv. ár)	= 5/7
Gamlaársd. (hálfur laugard.7 hv. ár, sunnud. 7 hv. ár)	<u>= 5/14</u>
Samtals	10.1948

Greiðdir timar vegna aukahelgidaga eru því $8 \cdot 10.1948 = 81.56$ klst. á ári. Prentarar og verslunarmenn eiga að auki fri fyrsta mánudag í ágúst þannig að fri vegna aukahelgidaga nemur hjá þessum starfsstéttum 89.56 stundum á ári.

3. Orlof.

Almennt er orlof 24 virkir dagar á ári, en allmargar starfsstéttir hafa þó samið um lengra orlof með hækkandi starfsaldri. 5/6 hlutar orlofs falla á greiðsludag, þar sem laugardagar teljast virkir. Greiðdir orlofsdagar eru því $24 \cdot 5/6 = 20$ og greiðdar orlofsstundir = $20 \cdot 8 = 160$ stundir á ári að lágmarki. Prentarar eiga skv. samningi 21 orlofsdag = $21 \cdot 8 = 168$ stunda orlof hið minnsta.

4. Kaffitimar.

Kaffitimar í dagvinnu eru 35 mínútur á dag hjá þeim starfshópum sem hér um ræðir, nema hjá skrifstofufólki, sem hefur 15 mínútna kaffihlé á dag.

Kaffidagar á ári teljast vera 230.69 og er þá fjöldi laugardaga, sunnudaga, aukahelgidaga og orlofsdaga dreginn frá dagafjölda meðalárs. Hjá verslunarfólki eru kaffidagar einum færri eða 229.69 talsins og tveimur færri eða 228.69 hjá prenturum.

Samkvæmt framansögðu eru kaffistundir á ári 134.57 hjá verkafólki við iðnaðarstörf, fiskvinnu eða hafnarvinnu, 133.40 hjá prenturum, 133.99 hjá afgreiðslufólki og 57.42 hjá skrifstofufólki.

5. Skipting greiddra stunda.

Greiddar stundir á ári fyrir dagvinnu skiptast þannig:

Tafla 4.2

Skipting greiddra stunda.

	Iðn-verkaf.	Hafnarverkam.	Fiskv. fólk	Prentarar	Afgr. fólk	Skrifst. fólk
1. Greiddar stundir	2087.07	2087.07	2087.07	2087.07	2087.07	2087.07
2. Aukahelgid.	81.56	81.56	81.56	89.56	89.56	89.56
3. Orlof	160.00	160.00	160.00	168.00	160.00	160.00
4. Kaffitimar	134.57	134.57	134.57	133.40	133.99	57.42
5. Virkar st/veikindi/slys	1710.94	1710.94	1710.94	1696.11	1703.52	1780.09
6. Áætlað v/veikinda	59.88	59.88	59.88	67.84	52.81	55.18
7. Áætlað v/slysa	11.98	18.82	10.27	11.87	6.81	5.34
8. Áætlað v/fæðingarorl.	1.32	-	1.20	-	0.85	0.89
9. VIRKAR STUNDIR Á ARI	1637.76	1632.24	1639.59	1616.40	1643.05	1718.68

Sá virki tími sem liggur að baki hugtakinu laun og launatengd gjöld (lína 19) í töflu 4.1 eru virkar stundir á ári að viðbættum aukahelgidaga- og kaffitim. Hlutfallið milli þeirrar stærðar og virkra stunda er:

10. 1.1320 1.1324 1.1318 1.1379 1.1361 1.0855
Launakostnaður á virka vinnustund er fundinn með því að hækka laun og launatengd gjöld í ofangreindum hlutföllum:

	Ión- verkaf.	Hafnar- verkam.	Fiskv. fólk	Prent- arar	Afgr. fólk	Skrifst. fólk
11. HEILDARLAUNAKOSTN.	1731.02	1784.48	1675.70	1999.38	1879.92	2069.74
Á VIRKA VINNUST.						
12. LAUNAKOSTN. Á VIRKA STUND UMFRAM TAXTA	49.4%	48.8%	46.7%	50.4%	47.0%	40.1%

Rétt er að benda á að allar tölur hér að framan byggja á þeirri forsendu að einungis sé unnin dagvinna. Ef sett væri upp dæmi með einhverri gefinni yfir- eða vaktavinnu mundu hlutfallstölur þær sem gefa til kynna óbeinan launakostnað og heildarlaunakostnað lækka í hlutfalli við taxta (meðaltímakaup).

Þar sem launakostnaður er nú gerður upp með öðrum hætti en verið hefur og vegna samanburðar við fyrri ár skal enn fremur á það bent, að tölurnar hér að ofan eru ekki fyllilega sambærilegar við tölur fyrri ára. Með fyrri reikningsaðferð telst hlutfallið launakostnaður á virka stund umfram taxta vera:

49.0%	48.9%	47.0%	50.8%	45.6%	38.5%
-------	-------	-------	-------	-------	-------

Vinnudeilur.

Hér er fjallað um vinnudeilur á tímabilinu janúar - júní 1979. Nánast allir kjarasamningar hafa verið lausir á þessu tímabili ef undan eru skildir opinberir starfsmenn, en þeirra kjarasamningur rennur út 1. júlí 1979. Þrátt fyrir lausa samninga hefur ekki verið mikið um stórátök á vinnumarkaðinum á þessu tímabili ef undanskildar eru deilur mjólkurfræðinga, flugmanna og farmanna við viðsemjendur sina.

Fyrsta vinnustöðvun ársins var verkfall verkakvenna sem vinna hjá Sjúkrahúsi Akraneskaupstaðar, sem kom til framkvæmda 15. janúar og stóð í 2 sólarhringa.

Félag íslenskra atvinnuflugmanna boðaði verkfall kl. 19.00 27. janúar til kl. 08.00 30. janúar, eftir það voru takmarkaðar verkfallsaðgerðir allt til 9. febrúar þegar verkföllum var frest-að til 23. febrúar að beiðni forsætisráðherra. Samkomulag náiðist 7. apríl með svokallaðri þaklyftingu á laun flugmanna. Ekki hefur reynst unnt að meta umrædd skaruverkföll flugmanna til tapaðra vinnustunda.

Yfirmenn á farskipum hófu verkfall á miðnætti 25. apríl, 11. maí kom til framkvæmda boðað verkbann á undirmenn. Undirmenn svara með verkfalli frá og með 4. júní.

Mjólkurfræðingar hófu verkfall 14. maí, en vegna beiðni landbúnaðarráðherra veittu þeir undanþágu til þess að taka við og vinna alla mjólk frá bændum, þannig náiði verkfallið aðeins til 6 manna sem unnu hjá Mjólkursamsölunni, en þeir gerðu þó þá undanþágu að unnið var ca. 2 daga í viku við vinnslu mjólkur á neytendamarkað. Verkfallið leystist 8. júní með 3% launahækjun og að gerðardómur skeri úr um önnur mál.

Vegna vinnustöðvana mjólkurfræðinga og farmanna boðaði VSI almennt samúðarverkbann frá og með 18. júní. Að beiðni ríkisstjórnarinnar var verkbanninu frestað um 1 viku til 25. júní, en áður en til þess kom, skar ríkisstjórnin á hnútinn með bráðabirgðalögum sem sett voru 19. júní. Lögin kvaðu á um að gerðardómur skuli ákveða kaup og kjör farmanna. Áðilar ákváðu að hlýta bráðabirgðalögum en farmenn ákváðu að setja á yfirvinnubann í Faxaflóahöfnum. Vinnuveitendur hafa mótmælt yfirvinnubanninu og kært það til félagsdóms. Talsverðar undanþágur voru veittar á meðan á verkfalli farmanna stóð einkum varðandi áburðar og oliuflutninga á hafissvæðið á norðausturlandi.

Af öðrum skærum má nefna setuverkfall hjá Sóknarstarfsmönnum við Öldrunardeild Hátúni 10, verkfall kennara í fjölbraudarskólunum í Keflavík og á Akranesi. Verkfall BSRB starfsmanna við fríhofnina á Keflavíkurflugvelli og verkfall járniðaðarmanna sem vinna hjá verktökum við uppsetningu hreinsitækja við Álverið í Straumsvík en það verkfall hefur staðið frá 20. maí og er óleyst um mánaðarmótin júní - júlí.

Verkföll og verkbönn árin 1970 - 1979.

<u>Tafla 5.1</u>	Fjöldi vinnustööv-ana	Dagar með vinnustööv.	Fjöldi þáttakenda	Vinnustöðvunardagar			
				Landfólk í ASÍ	Far og fiskims. sjónenn	Aórir	Samtals
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
1970	65	48	15705	296596	7147	-	303743
1971	7	79	1790	6120	26139	180	32439
1972	5	56	1100	7225	4946	-	12171
1973	5	90	729	4714	9678	-	14392
1974	94	63	30948	89745	3917	-	93662
1975	122	86	20843	21907	41369	596	63872
1976	123	24	35219	263079	46871	-	309950
1977	292	78	48043	52065	-	137533	189598
1978	7	36	29910	45630	-	5640	51270
1979 jan.-júní	12	46	795	930	14835	135	15900

Tafla 5.1 sýnir fjölða tapaðra vinnudaga, vegna verkfalla og atvinnuleysis árin 1970 - 1979. Þess ber að geta að hér kemur einungis fram vinnutap þeirra, sem taka þátt í verkföllum, en ekki annarra sem það bitnar á, nema það leiði til atvinnuleysis og komi þá fram í þeim dálki. Hér er því fremur um að ræða talningu á töpuðum kaupgreiðsludögum launþega, en vinnutapi þjóðfélagsins. Þó er á þessu sú undantekning, að ef einhver hluti áhafnar skipa fer í verkfall telst öll áhöfnin vera í verkfalli.

Skráð atvinnuleysi 1972 - 1979.

I töflu 6.1 er sýndur fjöldi skráðra atvinnuleysisdaga árin 1975 - 1979. Á tímabilinu 1972 - 1978 var atvinnuleysi lítið, með einstöku tímabundnum eða staðbundnum undantekningum. Atvinnuleysisdagar 1978 eru fleiri en 1977, en færri en 1975 og 1976. Hins vegar bryddir á meira atvinnuleysi á fyrstu mánuðum 1979 sem á rót sina að rekja til Reykjavíkursvæðisins, aðallega til byggingariðnaðarins. Helstu orsakir má telja erfiða veðráttu og verkefnaskort. I lok apríl voru 579 taldir atvinnulausir á Reykjavíkursvæðinu, þar af voru 351 skólanemandi en 864 á öllu landinu, á sama tíma í fyrra voru 146 atvinnulausir á Reykjavíkursvæðinu en 282 á öllu landinu.

Tafla 6.1Skráðir atvinnuleysisdagar á öllu landinu
1975 - 1979.

	1975	1976	1977	1978	1979
janúar	...	23.463	14.175	14.799	20.809
febrúar	11.837	...	9.880	9.973	13.371
mars	8.365	16.856	7.393	9.186	10.331
apríl	7.871	9.419	4.229	5.638	8.190
maí	12.788	6.951	3.643	4.293	7.970
júní	14.242	6.792	3.753	3.963	
júlí	7.973	5.333	2.756	2.612	
ágúst	4.841	4.851	2.532	6.616	
september	4.499	4.242	3.807	4.305	
október	4.571	4.492	3.515	4.346	
nóvember	7.899	7.904	7.207	9.058	
desember	15.938	16.071	11.203	13.972	
Alls	100.824	106.374	74.093	88.761	

Tafla 6.3

Ársfjórðungsleg skráning atvinnulausra
karla og kvenna í Reykjavík 1929-1978.

<u>Ár/mán.</u>	<u>1. febrúar</u>	<u>1. maí</u>	<u>1. ágúst</u>	<u>1. nóvember</u>
1929	165	5	22	48
1930	39	3	-	90
1931	525	59	106	623
1932	550	205	633	731
1933	623	268	226	569
1934	544	190	390	719
1935	599	432	252	510
1936	596	720	226	609
1937	789	282	199	617
1938	690	345	316	804
1939	473	451	256	792
1940	526	459	166	100
1941	-	-	-	-
1942	-	-	-	-
1943	56	2	1	3
1944	61	-	1	21
1945	23	-	2	-
1946	2	-	-	1
1947	3	10	-	71
1948	37	42	14	19
1949	135	86	-	22
1950	221	42	75	251
1951	418	64	22	270
1952	718	70	52	81
1953	98	4	1	8
1954	4	2	2	8
1955	5	1	1	1
1956	8	-	1	-
1957	1	4	-	-
1958	20	-	-	-
1959	-	-	-	-
1960	-	-	-	-
1961	8	-	-	-
1962	-	-	-	-
1963	-	-	-	-
1964	1	-	-	1
1965	-	-	-	-
1966	-	-	-	-
1967	-	-	1	1
1968	467	32	210	79
1969	1361	380	439	364
1970	602	178	124	83
1971	157	89	66	65
1972	95	47	19	34
1973	91	29	17	50
1974	144	91	33	43
1975	112	307	178	98
1976	318	162	105	64
1977	130	114	64	44
1978	125	115	54	76
1979	305	246		

Reglugerð
um verðbætur á laun.

I samræmi við ákvæði laga nr. 13 frá 10. apríl 1979 var þann 21. maí sl. gefin út reglugerð um verðbætur á laun og fer efni hennar hér á eftir.

1. gr.

Greiða skal verðbætur á laun hinn 1. júní 1979 og síðan á þriggja mánaða fresti miðað við breytingar sérstakrar verðbóta-visitölu, sem Kauplagsnefnd reiknar (með tveimur aukastöfum) á sama tíma og visitölu framfærslukostnaðar.

2. gr.

Verðbótavisitala reiknast eftir visitölu framfærslukostnaðar og hefur grunntöluna 100 miðað við febrúarvisitölu 1979.

3. gr.

Við útreikning verðbótavisitolu samkvæmt 2. gr. skal draga frá framfærsluvíositölu þá hækjun hennar eða lækkun, sem leiðir af eftirtoldum breytingum milli útreikningsdaga verðbótavisitolu:

1. Breytingar búvöruverðs, er leitt hefur af breytingum á vinnulið verðlagsgrundvallar búvöru og stafa af launahækjun á almennum vinnumarkaði. Gildir þetta eins, þótt slik verðhækjun komi ekki fram í útsöluverði, sökum þess að hún hefur verið jöfnuð með niðurgreiðslu úr ríkissjóði að einhverju eða öllu leyti.

2. Breytingar á sköttum eða gjöldum eða álagning sérstakra skatta í því skyni að afla fjár til þess að draga úr áhrifum hækjunar oliuverðs á árunum 1979 og 1980 á framfærslukostnað þeirra heimila, sem hita hús sin með oliu. Verði fé varið úr ríkissjóði umfram áætlun fjárlaga 1979 til þessara þarfa án þess að skattar eða gjöld séu hækkuð af þeim sökum, eða á lagður sérstakur skattur, skal einnig draga jafngildi slikrar fjárveitingar frá hækjun framfærsluvíositölu við útreikning verðbótavisitolu. Kauplagsnefnd skal meta þennan frádráttarlið sérstaklega hverju sinni, i fyrsta sinn við útreikning verðbótavisitolu frá 1. júní 1979.

3. Breytingar á áfengis- og tóbaksverði.

Leiðréttiingar samkvæmt þessari grein eru gerðar sérstaklega hverju sinni og safnast ekki upp sem sérstakur visitöluliður.

4. gr.

Rýrni viðskiptakjör þjóðarbúsins á gildistíma laga nr 13 10 apríl 1979 um stjórn efnahagsmála o. fl. frá viðskiptakjara-stigi ársins 1978 þannig, að innflutningsverð hækki umfram út-flutningsverð, skal draga frá hækjun verðbótavísitölu 30% þeirrar hlutfallstölu, sem viðskiptakjararýrnuninni nemur. Við mat á við-skiptakjaraviðmiðun verðbóta frá 1. júní 1979 skal byggt á við-skiptakjaravísitölu Hagstofu Íslands og Þjóðhagsstofnunar fyrir fyrsta ársfjórðung 1979 að tveimur þriðju, en að einum þriðja á mati á viðskiptakjörum á grundvelli dagverðs á helstu útflutnings-og innflutningsvörum í síðari hluta aprílmánaðar 1979. Hliðstæð tímaviðmiðun skal gilda fyrir viðskiptakjaramat við síðari verð-bótaútreikning.

Á sama hátt og í 1. málsgrein segir skal viðskiptakjarabati koma til hækkunar verðbótavísitölu við verðbótaútreikning. Ekki skal taka tillit til breytinga á viðskiptakjörum samkvæmt þessari grein, nema breytingin nemi 1% eða meira milli útreikningsdaga verðbótavísitölunnar.

5. gr.

Kauplagsnefnd ákveður reiknireglur vegna ákvæða 1. - 4. gr. og setur nánari reglur um framkvæmd þeirra, eftir því sem þörf krefur.

6. gr.

Verðbætur samkvæmt ákvæðum 1. - 4. gr. greiðast á grunnkaup sem svo er ákveðið: Greitt kaup í mars 1979, þ.e. grunnlaun, verðbætur og verðbótaauki samkvæmt þágildandi samningum og lögum, telst grunnkaup við útreikning verðbóta samkvæmt þessari reglugerð. Grunnkaup þetta skal haldast óbreytt þar til um annað hefur verið samið. Að því er varðar félagsmenn í BSRB og BHM fer þó eftir samkomulagi því, sem gert hefur verið við fjármálaráðuneytið. Ákvæði þessarar reglugerðar breyta í engu rétti til að gerðir séu nýir kjarasamningar jafnt um grunnlaun sem verðlagsbætur á laun.

7. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 4. greinar skal frádráttur frá verðbótavisítölu hinn 1. júní 1979 vegna rýrnandi viðskiptakjara hæst nema 2% af verðbótavísítölu þann dag. Það, sem umfram 1% frádrátt kann að reynast skal tekið til greina þegar reiknuð verður verðbótavisitala frá 1. september 1979.

8. gr.

Frádráttur frá hækjun verðbóta samkvæmt ákvæðum 4. gr. skal ekki breyta rétti til verðbóta hinn 1. júní 1979 á laun, sem lægri eru en 210.000 krónur á mánuði fyrir fulla dagvinnu sbr. 6. gr. Hinn 1. september 1979 skal breyting verðbóta frá 1. júní vegna viðskiptakjaraáhrifa vera hin sama fyrir þessi laun og aðra launataxta. Hinn 1. desember 1979 skal síðan gilda sama vísitala við ákvörðun verðbóta á öll laun eins og hún verður ákveðin skv. 1. - 4. gr.

9. gr.

Komi til frádráttar frá hækjun verðbóta hinn 1. júní 1979 samkvæmt ákvæðum 1. gr. sbr. og 7. og 8. gr., skal hann koma þannig til framkvæmda að hann nái að fullu til launa, sem eru 220.000 krónur eða hærri á mánuði fyrir fulla dagvinnu samanber ákvæði 6. gr. og 10. - 12. gr. en lækki síðan jöfnum skrefum þannig að hann hverfi við 210.000 króna markið, sem sett er í 8. gr., og fer að örðru leyti eftir ákvæðum þeirrar greinar.

10. gr.

Þess skal gætt, þegar metin er hæð kauptaxta fyrir fulla dagvinnu, vegna ákvæða 8. og 9. gr., að jafnan sé miðað við endanlegan kauptaxta að meótöldum hvers konar álögum, þó ekki erfiðis- og óþrifaálagi. Sama skal gilda um kauptaxta, sem ákveðnir eru sem hlutfall af örðrum kauptaxta, að miða skal við hinn endanlega taxta, en ekki grunninn, sem hann er á reistur. Með taxta skal telja hvers konar álög og kaupauka, sem ekki svara með beinum og ótvíræðum hætti til úttagðs kostnaðar launþega vegna öflunar launatekna. Með taxta skal einnig telja vaktaálag að því leyti sem það kann að vera hærra en svarar til eftirvinnu-, næturvinnu og helgidaagaálags.

- a) Sem dæmi um álög, sem telja skal til dagvinnulauna í þessu sambandi, eru aldurshækkanir, starfsþjálfunarhækkanir, lög-gildingarálag, námskeiðsálag, verkstjórnarálag, flokkstjórnarálag og yfirborgun. Upptalning þessi er aðeins leiðbeinandi.
- b) Sem dæmi um álög, sem ekki skal telja með dagvinnutaxta, í þessu sambandi eru erfiðisálag, óþrifaálag, þungaálag, álag vegna óþrifalegrar og óhollrar vinnu og hæðarálag.
- c) Kaupaukar sem ekki teljast til dagvinnulauna, í þessu sambandi, eru verkfæraperningar, bifreiðargjald, fæðispenningar, fataperningar, fatapvottaperningar.

11. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 8., 9. og 10. gr. skulu verðbætur á reiknitölur ákvæðisvinnu jafnan fylgja hinum almennu reglum um verðbætur í 1. - 7. gr., að öðru leyti en því að verðbætur á laun fyrir tímamælda ákvæðisvinnu með bónus eða kaupauka fyrir afköst umfram staðalafköst auk venjulegra launa fyrir unninn tíma ("bónuskerfi") samkvæmt samningum félaga innan Landssambands iónverkafólks, Rafiðnaðarsambands Íslands og Verkamannasambands Íslands og annarra félaga verkamanna og verkakvenna skal miða hlutfallslega við verðbætur, sem reiknast á þann dagvinnukauptaxta, sem unnið er eftir hverju sinni samanber ákvæði 8., 9. og 10. gr.

12. gr.

Nú getur launþegi, sem unnið hefur samkvæmt ákvæðisvinnutaxta, sýnt fram á, að dagvinnulaun hans á heilu uppgjörstímabili á tímabilinu 1. júní 1979 til 30. nóvember 1979, þannig metin, að deilt er í heildarlaun með vinnustundafjölda að viðbættum 1/4 fjórðungi og síðan margfaldað með dagvinnustundafjölda eða hliðstæðu hans samkvæmt staðfestri vinnutímaskýrslu, séu neðan við mörkin í 8. og 9. gr., og á hann þá rétt á leiðréttiingu verðbóttagreiðslu fyrir þann tíma. Ósk um slika leiðréttiingu skal hafa komið fram innan hálfss mánaðar frá því venjulegu uppgjörs-tímabili lauk.

13. gr.

Kauplagsnefnd getur gefið nánari leiðbeiningar um framkvæmd 6. - 12. gr., eftir því sem þörf krefur.

14. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. júní 1979 og er sett samkvæmt ákvæðum í VIII og XII kafla laga nr. 13 10. apríl 1979.

Mál út af brotum á reglugerð þessari fara að hætti opinberra mála.

S A M N I N G U Rmilli

Alþýðusambands Íslands vegna félaga, er beina aðild eiga að sambandinu, og enn-fremur vegna Iðnnemasambands Íslands, Verkamannasambands Íslands, Málm- og skipa-smiðasambands Íslands, Sambands byggingamanna, Rafiðnaðarsambands Íslands, Lands-sambands vörubifreiðastjóra, Landssambands iónverkafólks, Landssambands ísl. verzlunarmana, allt samkvæmt sérstökum félagaskrám,

og

Vinnuveitendasambands Íslands.

1. grein.

Síðast gildandi samningar framlengjast til 1. janúar 1980 með þeim breytingum sem greinir í samningi þessum.

2. grein.

Grunnkaup svo sem það er skilgreint í lögum um stjórn efnahagsmála nr. 13/1979 hækkar um 3%.

3. grein.

Samningur þessi gildir frá undirskriftardegi til 1. janúar 1980 og er uppsegjan-legur af hálfu beggja aðila með eins mánaðar fyrirvara. Sé honum ekki sagt upp framlengist hann um þrjá mánuði í senn með sama uppsagnarfresti.

Reykjavík, 25. júní 1979.

Af ákvæði 2. gr. þessa kjarasamnings leiðir að laun samkvæmt kaup-skrám þeim er giltu frá 1. júní 1979 hækka um 3% frá 25. júní, að samþykktum samningnum.

Þróun helstu þjóðhagsstærða.

Visitölur 1971 = 100

	1972	1973	1974	1975	1976	1977	Bráðab.	apríl spá
							1978	1979
Þjóðarframleiðsla	106.0	112.0	115.8	113.4	116.1	121.7	126.7	128.9
Þjóðartekjur	105.7	115.8	116.8	109.8	116.2	125.4	130.5	130.5
Þjóðartekjur á mann	104.1	112.4	111.8	103.8	108.9	116.5	120.2	119.0
Einkaneysla	110.2	117.4	125.6	113.0	114.1	123.2	130.6	134.3
Einkaneysla á mann	108.5	113.9	120.2	106.8	106.9	114.5	120.3	122.8
Samneysla	106.0	112.3	118.0	120.4	126.4	128.9	131.5	132.8
Fjármunamyndun	99.0	119.0	131.8	120.7	117.6	126.4	116.9	107.8
Útflutningur	110.3	120.1	119.2	120.8	135.2	149.1	170.7	174.1
Innflutningur	101.4	120.6	136.5	122.4	120.9	143.5	151.8	152.9
Breyting viðskiptakjara, %.	-0.9	15.3	-9.8	-14.6	12.7	8.4	0.0	-7.5
Viðskiptajöfn í hlutfalli við þjóðarfrl.%	-2.6	-2.8	-11.3	-11.5	-1.7	-2.6	1.5	0.3
Föst erl. lán í hlutfalli við þjóðarfrl.%	25.5	22.2	30.2	39.1	37.2	36.7	41.7	
Greiðslubyrði af erl. lánum í % af útflutn. tekjum.	11.4	9.1	11.2	14.2	13.8	13.7	13.7	
Framfærslukostnaður	110.4	134.9	192.9	287.3	379.8	495.4	713.8	
Verðlag vöru og þjón.	114.4	142.7	202.9	304.7	407.0	531.0	766.0	

Heimildir: Þjóðhagsstofnun,
Hagstofan.